

РАДА МІНІСТРІВ.

Затверджую.

Павло Скоропадський.

2-го липня 1918 р. Київ.

Посвідчив: В. об. Державного Секретаря

Ігор Кістяковський.

Ухвалений Радою Міністрів закон про громадянство Української Держави.

I.

1) Під громадянством Української Держави розуміється та державно-правна приналежність людини до неї, що надає особі права та обов'язки українського громадянина.

2) Громадянину Української Держави забороняється одночасно бути громадянином чи підданим іншої держави,

3) Уся повнота політичних прав в Українській Державі в тім числі активне та пасивне право участі в виборах до публічно-правових установ, а також право державної і публічно-громадянської служби належить тільки громадянам Української Держави, але ж на них упадає й обов'язок дбати всіма силами про добро Української Держави, не жалкуючи для неї навіть свого життя.

СОВѢТЪ МИНИСТРОВЪ.

Утверждаю.

Павель Скоропадскій.

2-го іюля 1918 г. Київъ.

Скрѣпилъ: И. об. Государственного Секретаря

Игорь Кистьяковскій.

Одобренный Совѣтомъ Министровъ законъ о гражданствѣ Украинскаго Государства.

I.

1) Подъ гражданствомъ Украинскаго Государства подразумевается та государственнo-правовая принадлежность, которая даетъ лицу права и обязанности украинскаго гражданина.

2) Гражданину Украинскаго Государства запрещается одновременно быть гражданиномъ, или подданнымъ другого государства.

3) Вся полнота [политическихъ правъ въ Украинскомъ Государствѣ, въ томъ числѣ активное и пассивное право участія въ выборахъ въ общественно-правовыя учрежденія, а также право государственной и общественно-гражданской службы принадлежитъ только гражданамъ Украинскаго Государства, но на нихъ возлагается обязанность заботиться всеми силами о благѣ Украинскаго Государства,

Примітка 1: На державних та публично-громадських посадах чужоземці можуть служити в тих установах, де це допускається винятковим законом.

Примітка 2: До видання нового закону про державну службу закони Російської Держави про цю службу мають чинність і в Українській Державі.

4) Всі російські піддані, що пробувають на Україні під час видання цього закону, визнаються громадянами Української Держави. Хто з них не схоче підлягати цій постанові, той мусить подати про те заяву місцевому старості на протязі місяця від дня одержання цього закону на місцях для запису в особливий алфавит підданих і громадян чужих держав.

Примітка: Особи, які з російського підданства не перейшли до громадянства Української Держави, повинні одержати від свого уряду національний документ про свою особу, а до того повинні одержати від місцевого старости посвідчення на право перебування на Україні, яке дається на строк не більш як 6 місяців.

5) Усякий, хто народився на території України, хоча би

не жалтя для неї даже своєї жизни.

Примѣчаніе 1: На государственныхъ и общественныхъ должностяхъ иностранцы могутъ служить въ тѣхъ учрежденіяхъ, гдѣ это допускается исключительнымъ закономъ.

Примѣчаніе 2: До изданія новаго закона о государственной службѣ законъ Россійскаго Государства о службѣ имѣеть дѣйствіе и въ Украинскомъ Государствѣ.

4) Все русскіе подданные, которые проживаютъ на Украинѣ во время изданія этого закона, опредѣляются гражданами Украинскаго Государства. Кто изъ нихъ не пожелаетъ подчиниться этому постановленію, тотъ обязанъ подать объ этомъ заявленіе мѣстному старостѣ въ теченіе мѣсяца со дня полученія этого закона на мѣстахъ для записи въ особый алфавитъ подданныхъ и гражданъ другихъ государствъ.

Примѣчаніе: Лица, которыя изъ Россійскаго подданства не перешли въ гражданство Украинскаго Государства, обязаны получить отъ своего правительства національный документъ о своей личности, а до того обязаны получить отъ мѣстнаго Старосты удостовѣреніе на право проживанія на Украинѣ, какое дается на срокъ не больше, какъ 6-ть мѣсяцевъ.

5) Каждый, кто родился на территории Украины, хотя

він постійно перебував по-за межами її, має законне право лічитися українським громадянином при умові, коли він подасть про те заяву на протязі року після досягнення повноліття. Повнолітні-ж з час видання цього закону повинні подати таку заяву на протязі року після оголошення закону.

6) Ті особи, котрі самі, або їх батьки осіло перебували на Україні, або під час видання цього закону перебувають по за межами її, можуть звернутися на протязі одного року від дня оголошення цього закону з проханням про зачислення їх до громадян Української Держави.

Примітка: В випадку пропуску строку, зазначеного в цій статті, прохання про прийняття до українського громадянства належить до розгляду, коли особа, яка просить, докаже, що пропуск стався по уважних причинах.

7. Особи, що зазначені в ст. 5 і 6 цього закону, прохання свої про українське громадянство подають на місцях свого перебування найближчим до них закордонним представникам Українського Уряду, котрі по розгляді відповідних доказів видають їм посвідчення про українське громадянство, одночасно сповіщаючи про списки таких

бы онъ постоянно находился за предѣлами ея, имѣетъ законное право считаться украинскимъ гражданиномъ при условіи, что онъ подастъ о томъ заявленіе въ теченіе года послѣ достиженія совершеннолѣтія. Совершеннолѣтіе - же во время изданія этого закона обязаны подать такое заявленіе въ теченіе года послѣ объявленія закона.

6) Тѣ лица, которія сами, или ихъ родители осѣдло проживали на Украинѣ, но во время изданія этого закона проживаютъ за предѣлами, могутъ обратитися въ теченіе одного года со дня объявленія этого закона съ прошеніемъ о зачисленіи ихъ въ граждане Украинскаго Государства.

Примѣчаніе: Въ случаѣ пропуску срока, означеннаго въ этой статьѣ, прошеніе о принятіи въ украинское гражданство надлежитъ разсмотрѣнію, когда лицо, которое просить, докажетъ, что пропускъ оказался по уважительнымъ причинамъ.

7) Лица, означенныя въ ст. 5 и 6 этого закона, прошенія свои объ украинскомъ гражданствѣ подають на мѣстахъ своего пребыванія ближайшимъ своимъ заграничнымъ представителямъ Украинскаго Правительства, которые по разсмотрѣнію соотвѣтствующихъ доказательствъ выдаютъ имъ удостовѣренія объ украинскомъ гражданствѣ, од-

осіб Уряд свого краю і Правительство Держави, при якому вони пробувають. Не забороняється особам, котрі по уважній причині не мали змоги звернутися до українських представників по-за кордоном, звертатися з відповідними проханнями до Адміністраційного Відділу Окружного Суду по місці свого приїзду на Україну.

8) Інші особи набувають собі право українського громадянства:

а) народженням від громадян Української Держави, б) шлюбом чужоземки з українським громадянином, в) усиновленням чужоземця до 17 років громадянином Української Держави і г) натуралізацією.

9) Право громадянства набувається через натуралізацію при умовах:

а) коли особа має провоздатність та дієздатність, б) коли вона перебуває на території України на протязі 3-х років і в) коли вона має спроможність годувати себе й родину.

10) Крім цього громадянство Української Держави можуть придбати такі особи: а) українська громадянка, що пішла з між за чужоземця, коли цей шлюб спиниться з ним, б) народжені від шлюбу з чужоземцем діти української

новременно извѣщая о спискахъ этихъ лицъ Правительство своей страны и Правительство Государства, въ которомъ онѣ проживаютъ. Не запрещается лицамъ, которыя по уважительной причинѣ не имѣли возможности явиться къ украинскимъ представителямъ за границей, обращаться съ соответствующими прошениями въ Административный Отдѣлъ Окружного Суда по мѣсту своего приѣзда на Украину.

8) Слѣдующія лица приобрѣтають себѣ право украинскаго гражданства:

а) родившіяся отъ гражданъ Украинскаго Государства, б) вѣнчаніемъ иностранки съ украинскимъ гражданиномъ, в) усыновленіемъ иностранца до 17 лѣтъ гражданиномъ Украинскаго Государства и г) природностью.

9) Право гражданства приобрѣтается вслѣдствіе природности при условіяхъ:

а) когда лицо имѣетъ провозпособность и дѣеспособность, б) когда оно проживаетъ на территоріи Украины въ теченіи 3-хъ лѣтъ и в) когда оно имѣетъ возможность кормить себя и семью.

10) Кромѣ сего гражданство Украинскаго Государства могутъ приобрѣсти такія лица:

а) украинская гражданка, которая вышла за мужъ за иностранца, когда этотъ бракъ совершился съ нимъ, б) рожденныя отъ брака съ ино-

громадянки, які після скасування шлюбу залишаються коло матері, в) чужоземці, які скінчили вищу чи середню школу на Україні, та не пізніш 2-х років після скінчення освіти подали прохання про прийняття їх до українського громадянства і г) чужоземці, які зробили Українській Державі значні послуги. Перелічені в цій ст. особи приймаються в українське громадянство, коли оселяться на Україні і зроблять заяву про своє бажання бути українськими громадянами.

11) Право громадянства, придбане згідно з 8 та 9 ст.ст. цього закону, поширюється і на дітей осіб, що стали громадянами, коли ті діти не дійшли до 17 років.

12) Всім хто просить про приймання до українського громадянства, може бути відмовлено задоволення їх прохань коли маються відомости про їх ганебні вчинки, плямучі професії або про можливість від них шкоду для Української Держави.

13. Прохання осіб про приймання до громадянства Української Держави, виключно осіб зазначених в ст. 5 і 6, подаються до Адміністративного Відділу Округного Суду по місці перебування прохача. При проханні чужоземця муж-

странцемъ дѣти украинской гражданки, которыя послѣ расторженія брака остаются при матери, в) иностранцы, которые окончили высшее или среднее училище на Украинѣ, и не позже 2-хъ лѣтъ послѣ окончанія образования подали прошеніе о принятіи ихъ въ украинское гражданство и г) иностранцы, которые сдѣлали Украинскому Государству значительныя услуги. Перечисленныя въ этой статьѣ лица принимаются въ украинское гражданство, когда поселятся на Украинѣ и сдѣлають заявленіе о своемъ желаніи быть украинскими гражданами.

11) Право гражданства, приобретенное согласно 8 и 9 ст. ст. этого закона, распространяется и на дѣтей лицъ, которые сдѣлались гражданами, когда тѣ дѣти не достигли до 17 лѣтъ.

12) Веѣмъ, кто просить о принятіи въ украинское гражданство можетъ быть отказано въ удовлетвореніи ихъ прошеній когда имѣются свѣдѣнія о ихъ позорныхъ дѣйствіяхъ позорящихъ професію, или о возможномъ отъ нихъ причиненіи вреда для Украинскаго Государства.

13) Прошенія лицъ о принятіи въ гражданство Украинскаго Государства, исключая лицъ означенныхъ въ ст. ст. 5 и 6, подаются въ Административный Отдѣлъ Округнаго Суда по мѣсту проживанія просителя. При прошеніи ино-

Центральна Наукова
БІБЛІОТЕКА при ХДА
194. №

ського полу, підлягаючого по закону своєї батьківщини військовій повинності, повинно бути прикладено посвідчення про те що він виконав військову повинність або від неї вільний. Суд по розгляді прохання з боку всіх умов надбання прав громадянства учиняє постанову про призначення прохача громадянином Української Держави і після об'яви її прохачеві надсилає копію цієї постанови до відповідного Губерніяльного Старости.

14) Постанови Суду по справах про громадянство можуть бути оскаржені до Генерального Суду в 2-х тижневий строк прохачем, чи Губерніяльним Старостою. Строк цей лічиться для прохача від дня об'яви йому постанови Суду в остаточній формі, а для Губерніяльного Старости від дня одержання в канцелярії його копії постанови Суду. Скарги подаються через той Адміністраційний Суд, який склав оскаржену постанову.

15) Коли з боку Губерніяльного Старости не буде надіслано в певний строк скарги на постанову Суду про прийяття до громадянства, Суд видає зацікавленій людині посвідчення про її українське громадянство.

16) Кожний прийятий до українського громадянства, в

странца мужского пола, подлежащего по закону своей родины воинской повинности, обязано быть приложено удостоверение о томъ, что онъ служилъ военную службу, или отъ нея уволенъ. Судъ послѣ разсмотрѣнія прошенія со стороны всѣхъ условій приобрѣтенія правъ гражданства составляетъ постановление о назначеніи просителя гражданиномъ Украинскаго Государства и послѣ объявленія его просителю присылаетъ копію постановления соотвѣтствующему Губернскому Старостѣ.

14) Постановленія Суда въ дѣлахъ о гражданствѣ, могутъ быть обжалованы въ Генеральный Судъ въ 2-хъ недѣльный срокъ просителемъ, или Губернскимъ Старостой. Срокъ этотъ считается для просителя со дня объявленія ему постановленія Суда въ окончательной формѣ, а для Губернскаго Старосты со дня полученія въ канцеляріи его копії постановленія Суда. Жалобы подаются черезъ тотъ Административный Судъ, какой составляетъ обжалованное постановленіе.

15) Когда со стороны Губернскаго Старосты не будетъ прислана въ настоящій срокъ жалоба на постановленіе Суда о принятіи гражданства Судъ выдаетъ заинтересованному челоуку удостовѣреніе о его украинскомъ гражданствѣ.

16) Каждый принятый въ украинское гражданство въ

порядкові ст. 7 і 13 цього закону повинен виконувати присягу на вірність Держави по прикладенному до цього тексту.

Примітка: Особи, які по переконанням своїм не визнають присяги, дають замість неї урочисту обіцянку в засіданні Адміністраційного Відділу Окружного Суду. Текст цієї обіцянки такий-же, як присяги, тільки з пропуском слів: „та заприсягуюсь“.

II. Втрата прав громадянства.

17) Право громадянства відпадає, коли громадянин Української Держави приймає громадянство або підданство іншої держави.

18) Кожний громадянин Української Держави має право зріктися громадянства України. Але-ж те зречення розрешується не раніш як після трьох років перебування в українським громадянстві.

19) Хто без належного дозволу вступить до підданства іншої держави, той підпадає карі, зазначеній в І ч. ст. 325 „Улож. о Наказ.“ і йому забороняється повертання на Україну.

20) Заява про бажання зріктися українського громадянства подається до Адміністраційного Відділу місцевого Окружного Суду. В тій заяві а доказом по документах зазначається до громадянства

порядкѣ ст. ст. 7 и 13 этого закона обязанъ дать присягу на вѣрность Государству по приложенному къ сему тексту.

Примѣчаніе: Лица, которыя по убѣжденію своему не признають присяги, даютъ вмѣсто нея торжественное обѣщаніе въ засѣданіи Административнаго Отдѣла Окружнаго Суда. Текстъ этого обѣщанія такой-же какъ присяга, только съ пропускомъ словъ: „и клянусь“.

II Потеря правъ гражданства.

17) Право гражданства отпадаетъ, когда гражданинъ Украинскаго Государства принимаетъ гражданство, или подданство другому государству.

18) Каждый гражданинъ Украинскаго Государства имѣетъ право отказаться отъ гражданства Украины. Но это отреченіе разрѣшается не раньше, какъ послѣ трехъ лѣтъ нахождения въ украинскомъ гражданствѣ.

19) Кто безъ надлежащаго разрѣшенія вступить въ подданство другого государства, тотъ подлежитъ наказанію, указанному въ І ч. ст. 325 „Улож' о Наказ.“ и ему запрещается возвращеніе на Украину.

20) Заявленіе о желаніи отречся отъ украинскаго гражданства подается въ Административный Отдѣлъ мѣстнаго Окружнаго Суда. Въ этомъ заявленіи съ доказательствомъ въ документахъ указывается

чи підданства якої держави прохач переходить. Коли громадянин Української Держави повинен відбувати військову повинність то увільнення від громадянства розрішується тільки після того як він документально докаже, що відбув цю повинність, або по закону увільнився від неї. Увільнення від громадянства розрішується тільки тим, за котрим не лічиться ніяких недоплат по особистих податках.

21) Хто зрікся громадянства Української Держави, той має право прохати знову про прийняття в громадянство її не раніш, як через 5 років за часу виключення з громадянства. Вимки з цього строку можуть бути тільки зроблені з розрешення Ради Міністрів.

III.

22) Закон про громадянство, якого ухвалено Центральною Радою 2—4 березня 1918 року, касується.

Голова Ради Міністрів
Ф. Лизогуб.

В. о. Державного Секретаря
Іг. Кістяковський.

Заприсяжне обіцання.

(Додаток до закону про громадянство Української Держави).

кь гражданству, или подданству какого государства проситель переходит. Когда гражданинъ Украинскаго Государства обязанъ отбывать воинскую повинность, то устраненіе отъ гражданства разрѣшается только послѣ того, какъ онъ документально докажетъ, что отбылъ эту повинность, или по закону освободился отъ нея. Освобожденіе отъ гражданства разрѣшается только тѣми, за которыми не числится никакихъ недоплатъ по личнымъ налогамъ.

21) Кто отрекся отъ гражданства Украинскаго Государства, тотъ имѣетъ право просить вновь о принятіи въ гражданство его не раньше, какъ черезъ 5 лѣтъ со времени исключенія изъ гражданства. Исключенія изъ этого срока могутъ быть сдѣланы только съ разрѣшенія Совѣта Министровъ.

III

22) Законъ о гражданствѣ, который былъ одобренъ Центральной Радой 2—4 марта 1918 г. отмѣняется.

Предсѣдатель Совѣта Министровъ **Ф. Лизогубъ.**

И. об. Государственнаго Секретаря **Игорь Кістяковскій.**

Клятвенное обѣщаніе.

(Приложеніе кь закону о гражданствѣ Украинскаго Государства).

Обіцяю та запрягаюсь
бути завжди вірним Україн-
ській Державі, як своїй Бать-
ківщині, охороняти інтереси
Держави і всіма силами допо-
могати її славі і розцвіту, не
жалкуючи для цього навіть
і свого життя.

Обіцяю та запрягаюсь не
визнавати другої Батьківщини,
крім Української Держави,
щиро виконувати всі обов'язки
громадянина її, коритися її
Правительству і всім постав-
леним від нього властям, зав-
жди маючи на думці, що
добро та розцвіт моєї Бать-
ківщини мусять бути для мене
вище моїх особистих інтере-
сів.

Примітка: Особи, які не
визнають присяги, дають уро-
чисту обіцянку токого-ж змісту,
але без слів: „та запря-
гаюсь“.

Голова Ради Міністрів
Ф. Лизогуб.

В. о. Державного Секретаря
Іг. Кістяковський.

„Держав. Вісти“ 11 липня 1918 р., Ч. 21.

Обіцяю и клянусь быть
всегда вѣрнымъ Украинскому
Государству, какъ своей Ро-
динѣ, охранять интересы Го-
сударства и всѣми силами сво-
ими помогать его славѣ и
процвѣтанію, не жалѣя для
этого даже и своей жизни.

Обіцяю и клянусь не при-
знавать другой Родины, кромѣ
Украинскаго Государства че-
стно исполнять всѣ обязанно-
сти гражданина его, подчи-
няться его Правительству и
всѣмъ поставленнымъ отъ него
властямъ, всегда имѣя въ
мысли, что добро и процвѣта-
ніе моей Родины должны быть
для меня выше моихъ исклю-
чительныхъ интересовъ.

Примѣчаніе: Лица, которыя
не признають присяги, дають
торжественное обѣщаніе тако-
го же содержания, но безъ
словъ: „и клянусь“.

Предсѣдатель Совѣта Ми-
нистровъ **Ф. Лизогубъ.**

И. об. Государственнаго Сек-
ретаря **Игорь Кістяковскій.**

„Государст. Вѣсти“ 11 іюля 1918 г., № 21.